

HebrewBooks.org © Moznaim, publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נֶר מצוה

.ז

נאות. **ונלישת** **כ' נמי :** **ולב:**

תביננו גרשום

לחמת ומלחמת נמו ר' ע' גיג' ר' יוסקע:
בתתק' שׁ עלה: ב' מני קידריה
משום דראשא אל לובו רוחנו רוחן
הדרוקין רוחנו רוחן
פְּרַי' כָּגֵן קִילְמָזֶן וְמַלְמָזֶן
קְדָל וְבְּצָבָן וְיִמְיָן עֲמָלֵס כָּגֵן
פִּינְפָּלְן חֹנְגְּבִּילְן קְגָּמָן וְקְלָמָן
וְרַכְיָן הַיְלָלְן קְגָּמָן וְקְלָמָן:

איכא תנא דלא קיבלה ט אפי' מחרדא ופליג עלי' בחדרא סבר ר' ה' ט מעילות אמר שמאל נ' האבר והחלב והין והפלת ל' אמר אפי' כה' חימא באבר בנון שאכל כה' מני קדרה ט אמר ר' עקיבא שאלת' את הרבה מעין מלאהacha אחת על כל אחת ואחת אמר ט ל' בבה תוצאות הרבה ט ומיתות הרבה עי' לו ט אם אמרת בנדחה שיש מהורתה עלי' תאמור בשבה הקטנות יוכיה שאין בה אלא ל' ט אם אמרת בקמנות שאף אמר בשבת שאין בה עכשו יוכיה ט אמרתי לו יהבמה ז' דמיין ואיל' לא ט בעי מיניה אלא ולדי מלאות אי באבות מלאות הרבה מעין מלאהacha ג' מיניה שבתו' בגופן דמיין דרמיין אי לא ושבתו' ח' דרים שבונתיים היין דיעעה גניה אי בגופן דמיין אי לא או בגופן דמיין ושגנת שבת ודון ז' דיעעה לחלק אי לא אמר רבה מוסברא

על מהמן מן סקוניות ייחום קבב' כהנה
כלדמונן לעלי [^{ענין}] טעםם צח' נערת
מסה בכתם מה בסמס מיט' נט' כל מה
ט' בסמס מיבש לי בכתם: גמ' מא'
כע' מינא אנטס גופין דמיין יי' נט.
המראין כוון דכתרי צבמות עבדון סווין
מנניין דסוי' כעוס מלוכס חמא כמס
ג' כל מילכה מלהט צבמות קבב' מז'ו:
אתה והבא נקט גולדות ר' ס' ר' מיליה
יע' ופסחים מרוייסו' הוולמי מודקמיה
וילר עבר עיר' קרו מאי' כלו' כ' ד' דקענדי^{ע' עיר'}
ל' דלן חממיין מטל' אונגה גלן גולניין
מוש' מוש' שט' מוש' מוש' מוש' מוש' מוש'
ה' שלך לאכלי סיון דיעש' יעד' בכתם
צבמות מי המראין כוון דכ' מיל' סס
ע' וקל' באנטס מטל' דזון' בעט' בגמא
גופון דמיין' ושי' עט' בט' בט' מטל' מה'
ה' גונשי' מיל' נט' סון' דמיון' ו' נו'
דא' דטפלו' ממי' גופין דמיין' אל ממיין
ה' קחמת הול' מי' מיל' דיעש' בוניס' דקמ' זקמ'
כמו שנוצע לו שצמת קי' קי' נו':

אל לא רבי יהושע חייא (ט) מס' דוקה שלמדו בס' מקומות מס' ממומין מזביח נמי מהמומיין צב' גלון מזביח נמי מעילא: מי. כלומר צ' נפלך דס ספיטס (לעמן ס' דמלתקין ר' בצל זקדים אל למאבר מירבך גרייסון

ואילו על ספקיו מביא שם תלוי לא כתני מני
הא אילימא ר"ע לתרני נמי סיוף ועל ספיקן
מביא שם תלוי דההנין⁶ ר"ע מהריב על ספק
מעליה אהם אלא לאו רבינו יהושע הוא
וקתני בה' העלומות מביא ה' חמאות וש' מ'
קיבליה מיניה אלא ארבה מסיפה רתקתני
מה' זבחים אפילו בהעלםacha חיב על כל
אתה ואחת ש' מ' לא קיבלה מיניה ולא Mai
איתו ⁷ לmemory הנאי היה דאיכא תנא דיקבילה
תימא ⁸ ר"ע היא והאי תנא סבר לה בותיה
לה בותיה בהעלמה ופלג עליה במעילות מצטר
באותה שעשוינו ⁹ חמשה דברים בעוליה מצטר
והשמנ חזקה אמר בון שאכל מה' אברום
אחד משבחת לה בכחך רבי יצחק נפחא אמר
רבי יוחנן אמר בון שאכל בה' טעםם: מתנהן בנה
רבי אליעזר ¹⁰ בעושה מלאות הרבה בשבעת
בהעלם אחת מהו חיב אותה על כלן או חיבין
חיב על כל אחת ואחת מק' ¹¹ ומה נדה שא
הרבה חיב על כל אחת ואחת אמרו
אינוין ¹² שיהא חיב על כל אחת ואחת אמרו
בנה שנית אורהות שהוא מווור על הנרה והוניה
שאן בה אלא אורהה אותה אמר לי הבא עיי
אורהה אותה וחיב על כל אחת ואחת אמרו
על פ' שעאין בהן עבשו יש בין לאחר ומין
ולא לאחר ומין אמר פ' לי הבא על הבתונות
כשבת: גמ' מא קביע מיניה או שבתו נגנו
ניבע ¹³ העושה מלאכה אחת בשבתו הרבה
דרמן ואי לא בעי מיניה ניבע מיניה העישן
אחד בשבת ¹⁴ אמר רבא אמר כי רב הראש
וואי לא בעא מיניה ולדי מלאות מלאות
מיבעי ליה שנגה שבת ודין מלאות פשיטה
לחלק וזהן שבת ונגנה מלאות הוא דביעי
דרלמא ודין שבת ונגנה מלאות פשיטה ליה יש
מלאות הוא דרביעי מיניה דמים שבניהם אי ה

וְאַלְוֹן עַל סִפְרָקָה כ' גַּם קָנִי. צִקְמָה
מ' קָמָה מֵאַיִל: ר' ע' מְחוּכָּב עַל סִפְרָקָה
כ' מְמֻמְתָּחָה, וְקָטָן נֶאֱמָנָה כ' יְרוּשָׁטָם: נֶאֱמָנָה
גַּם וְצַדְקָה כָּבֵר בְּיַתְרָה כ' יְרוּשָׁטָם: נֶאֱמָנָה
כ' נֶאֱמָנָה כ' גַּם מִלְּסָה מִן:
ב' נֶאֱמָנָה ל' וְכֵן מִמְּנָה
מִמְּנָה, ו' מִמְּנָה, ו' מִמְּנָה, ו' מִמְּנָה,
ב' נֶאֱמָנָה, ו' נֶאֱמָנָה, ו' נֶאֱמָנָה, ו' נֶאֱמָנָה.

תְּהִלָּה סָמֵךְ בְּעַמְּדָה
לְמַשְׁמָעָן מִזְמָרֶת כְּבִירָה מִלְּגָדָה
לְקַפְנִי שְׁעָלָמוֹת דְּמַשְׁמָעָן דְּשָׁעָנוֹת
מַהֲלָקָן וְלִם זְנִמָּה קָה לֵישׁ דְּקִינְכָּלָה
רִ' יְסֻוּעָה וְאֶלְעָזָר יְהָזָק וְהַלְּקִינְכָּלָה
וְצִמְחֵת שְׁמַנְתָּלָה מְלָחָה קוֹבֵעַ עַל כָּל מְהָרָה
וְמַהֲמָה הַמְּלָכִינְגָּה וְתִמְתָּה לֵישׁ דְּלָמָּה
קִינְכָּלָה חֲפִילָה גְּלָמִים כְּפָטָם מִינְיָה
דְּגַנְמָה בְּיַם דְּלָמִילָה תִּמְיָה עַל נַעֲקָרָה
סְמִינָה וְסִמְינָה גְּלָמִילָה עַל קְלִי מַעֲקָרָה
אָלָא בְּזָלָה

שעטמאות למאסם שעתם ולו זכרים
ודק רקיון נך דלא מנייה הכסת מני
הפסק מעילום: פה' סנה סדר נא
ו'. וסה' דקממי מ' זכרים בטלטל
הולד היין על כל מהד מניח תלמידיהם
סונ' ו' ייעוצ' טה' (ט' כ' ביריט
בנונה מאוטפנן ניענין קוחת פטלטלון
בזמן סח' סת' גתעןין כייז'ת ולכוי נקט
עללה דביהר זומתס מ' גונז'ת צבר
לפי זמירותן כלין, כהותה צבקינו כו'
הרב זכריה צבי (הרב זכריה הלוי, ממי
מיין קהילת ליטא (טול'ה, מ.))

(מולי ל'ין סינוי נפי רדעם צהיר מנהיחסים טהורין מודיס לדבוי ר'ג דמיינז וכו').

חרים על איסור זההם דהתקיימם של איסורים. ואילו אמרות חממות ונעשית אותן איש הא יבממות מעלה עליי הכתוב כאילו עשה שטים ועשה אחת למאן נפקא מינה לקוברו בין

היכא דבר הוקן ונשאה: איכא כgon דעת ליה ברא אחרני לשבא מיגו (דאייט) [דאית]

מספרת הש"ס

(ג) נקם כב[], (ד) משלמה טו[;]
 (ה) ג' נ' יי' [וכ' ה' נמאנס
 גמאניזם], (ז) מה[. לסת"צ[],
 (ט) ג' נ' נמאנע,

הגותות ה"ח
(ג') מונט דמיין ו' ג' ג' ג' ג'
בבשיטות מינימאליסטיות ו' ג' ג'
הנומינטיביות הנומינטיבית: (ד') ד' ד' ד'
ס'
פ'
ל'
מ'
ו'
א' א'

מופך ר' ש"

(הולי ק"ל סיינו לפיה דעתם צהיר

חרים על איסורו דחתם איסוי
יבמות מעלה עליו הכתוב כא

היכא דעבר הוקן ונשאה: אי